

азъ. Вечеръта азъ отидохъ въ селото и обиколихъ къщата на гореказаниятъ поганецъ. Бѣше месѣчина. Азъ и Коста влѣзохме въ дворътъ. Единъ изъ поганците бѣше излѣзъ вънъ, но ние не поискахме да го удариме, защото нашето намѣрение бѣше да изчистиме сичката дружина. За неговото нещастие, поганецътъ ни видѣ и побѣгна назадъ въ къщата. Трѣбаше да са работи. Моиятъ куршумъ го погоди срѣдъ гърбътъ, и той си удари главата о вратата. Другите турци са затвориха въ къщата, и ние бѣхме принудени да ги оставиме. Трѣба да ви забѣлѣжа и това, че тие турци са бѣха уплашиле до толкова, щото са боеха вече да закачатъ христиенете. Упѫтихме са камъ Котелъ. Мене са искаше да пресрѣщна хазната и да я удара, защото ни трѣбаха пари за бунтътъ. Дойдохме около Котелъ на Сухи-дялъ и просѣдѣхме цѣли петъ дена — се чѣкахме хазната. Това място са нарича Сухи-дялъ за туй, защото само на едно място има вода. Огидохъ при единственното чучурче да пия вода и да поглѣдамъ изъ пѫтътъ камъ Търново. Нѣщо са дими презъ пѫтътъ. Най-напредъ ние помислихме, че сѫ овчере и не обрнахме на тѣхъ никакво внимание; но когато захвана да са мѣркви, то видѣхме нѣколко вжоружени хора, които ни са показаха като турци-заптиста. Трѣбаше да ги пресрѣщнемъ и да ги ударимъ; но тие са намираха далече и отдалечаваха са по-вече и по-вече камъ Котелъ. Времето бѣше темно и мѫгло. Слѣдъ единъ часъ ние ги пристигнахме, но не бѣше възможно да ги обиколиме. Единъ изъ тѣхъ са отби отъ дружината и